HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

6 martie 2012*

„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțare — Fructe și legume — Obligația de justificare a cheltuielilor — Condiții pentru recunoașterea organizațiilor de producători”

În cauza T-230/10,

Regatul Spaniei, reprezentat inițial de M. Muñoz Pérez și de A. Rubio González și ulterior de A. Rubio González, abogados del Estado,

reclamant,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de F. Jimeno Fernández, în calitate de agent,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Deciziei 2010/152/UE a Comisiei din 11 martie 2010 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 63, p. 7), în măsura în care exclude anumite cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei în sectorul fructelor și legumelor,

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din doamnele I. Pelikánová, președinte, și K. Jürimäe (raportor) și domnul M. van der Woude, judecători,

grefier: domnul J. Palacio González, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 22 noiembrie 2011,

pronunță prezenta

Hotărâre

Situația de fapt

1 La 7 aprilie 2008, în urma a cinci anchete, cu numerele de referință FV/2004/381/ES, FV/2005/301/ES, FV/2005/302/ES, FV/2006/354/ES și FV/2005/385/ES, efectuate de Serviciul de audit al cheltuielilor agricole al Comisiei Comunităților Europene în domeniul ajutoarelor în sectorul fructelor și

* Limba de procedură: spaniola.

legumelor, în temeiul dispozițiilor articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune, Comisia a notificat autorităților spaniole concluziile sale privind anchetele menționate.

2 Prin scrisoarea din 27 mai 2008, Regatul Spaniei a solicitat intervenția organismului de conciliere. La 29 octombrie 2008, organismul de conciliere a prezentat raportul final. La 25 august 2009, Comisia a comunicat Regatului Spaniei poziția sa finală.

3 Pe baza argumentelor prezentate în raportul de sinteză din 30 septembrie 2009, prin Decizia 2010/152/UE din 11 martie 2010 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii „Garantare” a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (denumită în continuare „decizia atacată”), Comisia a decis să excludă de la finanțare, printre altele, două tipuri de cheltuieli efectuate de Regatul Spaniei în sectorul fructelor și legumelor.

4 Pe de o parte, Comisia a aplicat o primă corecție punctuală, în valoare totală de 33 339 525,05 euro, la cheltuielile declarate cu titlul de costuri de gestionare a cheltuielilor de ambalare, invocând caracterul neeligibil al costurilor corespunzătoare gestionării ecologice a ambalajelor. Pe de altă parte, a aplicat o a doua corecție punctuală de 100 %, în valoare totală de 4 940 378,44 euro, la ajutoarele acordate organizației de producători SAT Royal (denumită în continuare „OP SAT Royal”), invocând deficiențe în aplicarea criteriilor care au permis recunoașterea acesteia.

Procedura și concluziile părților

5 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 21 mai 2010, Regatul Spaniei a formulat prezenta acțiune.

6 Regatul Spaniei solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate, în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniune anumite cheltuieli notificate de Regatul Spaniei;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

7 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

8 În susținerea acțiunii sale, Regatul Spaniei invocă două motive. Primul este întemeiat, în esență, pe o eroare de drept săvârșită de Comisie, în ceea ce privește excluderea costurilor generate de gestionarea ecologică a ambalajelor, în interpretarea pe care a dedus-o din dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a pieței în sectorul fructelor și legumelor (JO L 297, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 20, p. 29) și ale Regulamentului (CE) nr. 1433/2003 al Comisiei din 11 august 2003 privind normele de aplicare a Regulamentului nr. 2200/96 în ceea ce privește fondurile operaționale, programele operaționale și asistența financiară (JO L 203, p. 25, Ediție specială, 03/vol. 48, p. 200). Al doilea motiv este întemeiat, în esență, pe o eroare de drept săvârșită de Comisie, în ceea ce privește deficiențele sistemului de control privind

recunoașterea OP SAT Royal, în interpretarea pe care a dedus-o din dispozițiile Regulamentului nr. 2200/96 și ale Regulamentului (CE) nr. 1432/2003 al Comisiei din 11 august 2003 privind normele de aplicare a dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 2200/96 al Consiliului în ceea ce privește autorizarea organizațiilor de producători și autorizarea prealabilă a grupărilor de producători (JO L 203, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 48, p. 193).

Cu privire la primul motiv

9 În cadrul primului motiv, părțile au opinii divergente, în esență, cu privire la problema dacă dispozițiile Regulamentului nr. 2200/96 și ale Regulamentului nr. 1433/2003 impun ca respectivele costuri suplimentare generate de gestionarea ecologică a ambalajelor să fie suportate direct sau indirect de organizația de producători (denumită în continuare „OP”) și ca, pentru a obține ajutorul financiar prevăzut la articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2200/96, aceasta din urmă să anexeze cererii sale de ajutor o probă scrisă precisă care să dovedească costurile menționate.

10 Cu titlu introductiv, trebuie amintite dispozițiile și jurisprudența relevante în vederea examinării primului motiv.

11 Mai întâi, articolul 15 din Regulamentul nr. 2200/96 prevede:

„(1) Asistența financiară este acordată [de Uniune], conform termenilor stabiliți în prezentul articol, organizațiilor de producători ce înființează fonduri operaționale.

Acest fond este susținut de contribuțiile financiare plătite de producătorii membri în baza cantității sau a valorii fructelor și legumelor în mod real comercializate și de ajutorul financiar prevăzut în primul paragraf.

(2) Fondurile operaționale, după cum se indică în alineatul (1), sunt utilizate pentru:

(a) finanțarea retragerilor de pe piață […] conform termenilor stabiliți în alineatul (3);

(b) finanțarea unui program operațional înaintat autorităților naționale competente și aprobat de acestea, conform articolului 16 alineatul (1).

[…]

(5) Ajutorul financiar prevăzut la alineatul (1) este egal cu valoarea contribuțiilor financiare indicate în acest alineat, după cum se plătește în mod real, însă se limitează la 50 % din cheltuielile reale realizate conform alineatului (2).

[…]”

12 Articolul 18 din Regulamentul nr. 1433/2003, intitulat „Cereri”, prevede la alineatul (2) litera (c) că „[c]ererile sunt însoțite de acte doveditoare privind […] cheltuielile efectuate în conformitate cu programul operațional”.

13 Conform punctului 2 litera (c) din anexa I la Regulamentul nr. 1433/2003, intitulată „Conținutul facultativ al programelor operaționale”, la care face trimitere articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat, programele operaționale pot cuprinde, printre altele, mențiuni referitoare la „costurile specifice privind […] măsurătorile ecologice, inclusiv costurile rezultate din gestionarea ambalajelor ecologice”.

14 La sfârșitul punctului 2 litera (c) din anexa I la Regulamentul nr. 1433/2003 se face trimitere la nota de subsol nr. 3, conform căreia:

„Gestionarea ambalajelor ecologice trebuie să fie motivată și să se conformeze criteriilor enunțate în anexa II la Directiva nr. 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind ambalajele și deșeurile de ambalaje […]”

15 Apoi, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, FEOGA nu finanțează decât intervențiile efectuate în conformitate cu dispozițiile de drept al Uniunii în cadrul organizării comune a piețelor agricole (a se vedea Hotărârea Curții din 8 mai 2003, Spania/Comisia, C-349/97, Rec., p. I-3851, punctele 45-47 și 49, și Hotărârea Curții din 24 februarie 2005, Grecia/Comisia, C-300/02, Rec., p. I-1341, punctele 32-36 și jurisprudența citată).

16 În principal trebuie examinate în continuare argumentele prezentate de Regatul Spaniei în susținerea primului motiv.

17 În primul rând, trebuie să se constate că Regatul Spaniei susține în mod greșit că Comisia ar fi recunoscut că autoritățile spaniole ar fi fixat corect rata forfetară de 17 % pe care o aplicaseră cu titlu de costuri suplimentare raportate la costurile uzuale. Astfel, din dosar rezultă că, deși recunoaște că nivelul de 17 % reținut în cauză nu este, în sine, disproporționat, Comisia reproșează, în schimb, Regatului Spaniei că a integrat în calculul acestui procentaj costurile unei gestionări ecologice a ambalajelor fără să fi adus vreun element de probă în sensul că respectivele costuri fuseseră suportate de OP sau de membrii lor.

18 În al doilea rând, trebuie examinat dacă, astfel cum susține Regatul Spaniei, Comisia a săvârșit o eroare de drept stabilind cerința ca costurile generate de gestionarea ecologică a ambalajelor să fie suportate de OP-uri.

19 În această privință, trebuie subliniat că, în conformitate cu dispozițiile articolului 15 alineatul (5) primul paragraf din Regulamentul nr. 2200/96, ajutorul financiar acordat de Uniune este calculat în raport cu „cheltuielile reale realizate” în special în cadrul finanțării prin fondul operațional al unui program operațional. De asemenea, în temeiul dispozițiilor articolului 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 1433/2003, cererile de ajutor formulate de OP-uri trebuie însoțite de acte doveditoare privind cheltuielile efectuate în conformitate cu programul operațional.

20 Din dispozițiile menționate rezultă că un ajutor financiar din partea Uniunii nu poate fi acordat unei OP, în cadrul unui program operațional, decât cu condiția să fie adusă proba angajării cheltuielilor efectuate în legătură cu respectivul program operațional.

21 Această interpretare în cauză a dispozițiilor nu poate fi pusă sub semnul întrebării de argumentația prezentată de Regatul Spaniei, potrivit căreia o asemenea exigență nu s-ar aplica programelor operaționale care conțin costuri generate de o gestionare ecologică a ambalajelor, întrucât din dispozițiile Directivei 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, p. 10, Ediție specială, 13/vol. 14, p. 238), menționată, la nota de subsol nr. 3, în anexa I la Regulamentul nr. 1433/2003 ar rezulta că gestionarea acestor ambalaje ar reveni distribuitorilor, astfel încât ar fi ilogic ca regulamentul menționat să impună ca OP-urile să suporte costurile unei operațiuni de gestionare a ambalajelor pe care nu au obligația să o efectueze.

22 Mai întâi, trebuie să se constate că norma amintită la punctul 20 de mai sus nu exclude luarea în considerare a costurilor generate de o gestionare ecologică a ambalajelor în situația în care, la fel ca în speță, respectivele costuri sunt suportate direct de distribuitori și indirect de OP-uri. Astfel, este necesară numai dovedirea faptului că costurile în cauză sunt suportate, direct sau indirect, de OP-uri.

23 În continuare, trebuie amintit că Regulamentul nr. 1433/2003 precizează normele de aplicare a Regulamentului nr. 2200/96 în ceea ce privește fondurile operaționale, programele operaționale și asistența financiară. În acest sens, după cum rezultă din considerațiile prezentate la punctele 19 și 20 de mai sus, articolul 18 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 1433/2003, în măsura în care prevede că cererile de ajutor formulate de OP sunt însoțite de acte doveditoare privind cheltuielile efectuate în conformitate cu programul operațional, pune în aplicare norma prevăzută la articolul 15 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2200/96.

24 În schimb, nici Regulamentul nr. 2200/96, nici Regulamentul nr. 1433/2003 și nici chiar Directiva 94/62, la care se face trimitere, la nota de subsol nr. 3, în anexa I la Regulamentul nr. 1433/2003, nu prevăd vreo derogare, care ar fi aplicată în cadrul programelor operaționale care conțin costuri generate de gestionarea ecologică a ambalajelor, de la norma care rezultă din dispozițiile articolului 15 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2200/96 și ale articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1433/2003, conform cărora ajutorul financiar acordat de Uniune este calculat în raport cu cheltuielile reale efectuate și, în consecință, dovedite de solicitantul ajutorului, cu alte cuvinte, în prezenta cauză, OP-urile.

25 Din considerațiile de mai sus rezultă că Regatul Spaniei a reproșat în mod greșit Comisiei că a săvârșit o eroare de drept stabilind cerința ca costurile generate de gestionarea ecologică a ambalajelor să fie suportate în mod obligatoriu de OP.

26 În al treilea rând, trebuie să se aprecieze dacă, astfel cum susține Regatul Spaniei, cerința ca OP să facă dovada că a suportat, direct sau indirect, costurile generate de gestionarea ecologică a ambalajelor este disproporționată.

27 Mai precis, Regatul Spaniei susține că, pe de o parte, OP-urile nu sunt obligate să aibă o dovadă scrisă care să indice valorile exacte ale sumelor plătite pentru o gestionare ecologică a ambalajelor și că, pe de altă parte, distribuitorii transferă aceste costuri OP-urilor, ca și restul costurilor de producție.

28 În această privință, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea Hotărârea Curții din 4 octombrie 2007, Geuting, C-375/05, Rep., p. I-7983, punctul 45 și jurisprudența citată).

29 În ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor de punere în aplicare a unui astfel de principiu, având în vedere larga putere de apreciere de care dispune legiuitorul Uniunii în materia politicii agricole comune, numai caracterul vădit inadecvat al măsurii adoptate în raport cu obiectivul pe care Comisia urmărește să îl atingă poate afecta legalitatea unei astfel de măsuri (a se vedea în acest sens Hotărârea Geuting, punctul 28 de mai sus, punctul 46 și jurisprudența citată).

30 În speță, în primul rând, trebuie să se respingă argumentul invocat de Regatul Spaniei potrivit căruia anexa I la Regulamentul nr. 1433/2003 permite includerea, în cadrul programelor operaționale, a costurilor generate de gestionarea ecologică a ambalajelor fără a impune cea mai mică condiție legată de persoana celui care trebuie să le suporte.

31 Astfel, după cum s-a amintit deja la punctul 24 de mai sus, Regulamentele nr. 2200/96 și nr. 1433/2003 nu prevăd nicio derogare de la norma care rezultă din dispozițiile articolului 15 alineatul (5) din Regulamentul nr. 2200/96 și ale articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1433/2003.

32 În al doilea rând, contrar a ceea ce susține, în esență, Regatul Spaniei, nu se poate admite că, pentru dovedirea caracterului real al cheltuielii suportate indirect de OP, ar fi suficientă întemeierea pe ipoteza pretins logică potrivit căreia, în raport cu practica, prețul de vânzare facturat de OP distribuitorilor ar fi fost redus pentru a se ține seama de faptul că aceștia din urmă suportau sarcina de a gestiona ambalajele produselor vizate.

33 Astfel, pe de o parte, o asemenea argumentare ar încălca vădit norma amintită la punctul 20 de mai sus. Pe de altă parte, nu se poate exclude că, în loc de o reducere a prețului de vânzare facturat de OP distribuitorilor, costul suplimentar generat de gestionarea ecologică a ambalajelor s-ar repercuta în avalul lanțului comercial prin intermediul unei majorări a prețului de vânzare facturat de distribuitori clienților lor.

34 Așadar, numai dovedirea de către solicitantul ajutorului a caracterului real al cheltuielii efectuate, direct sau indirect, este de natură să respecte norma amintită la punctul 20 de mai sus.

35 În al treilea rând, contrar a ceea ce pretinde Regatul Spaniei, necesitatea unei asemenea dovediri nu poate fi îndepărtată atunci când, la fel ca în prezenta cauză, statul membru a stabilit cu aproximație, în conformitate cu dispozițiile Regulamentului nr. 1433/2003, costurile suplimentare generate de gestionarea ambalajelor în raport cu costurile obișnuite. Astfel, o asemenea afirmație ar avea drept consecință că, cu încălcarea normei amintite la punctul 20 de mai sus, ar fi posibil ca OP-urile care nu au suportat niciun cost suplimentar să beneficieze de ajutorul în cauză.

36 Din considerațiile de mai sus rezultă că argumentele invocate de Regatul Spaniei nu țin suficient seama de obiectivul legitim urmărit de reglementarea în cauză, care este acela de a garanta că, astfel cum se amintește la punctul 15 de mai sus, intervențiile financiare sunt efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii în cadrul organizării comune a piețelor agricole. Prin urmare, nici argumentarea prezentată de Regatul Spaniei, nici elementele din dosar nu permit să se considere că, întrucât a stabilit cerința ca OP să facă dovada că a suportat costurile generate de gestionarea ecologică a ambalajelor, Comisia ar fi încălcat principiul proporționalității.

37 În concluzie, întrucât niciunul dintre argumentele prezentate de Regatul Spaniei în susținerea primului motiv nu este fondat, acest motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al doilea motiv

38 În cadrul celui de al doilea motiv, părțile au opinii divergente, în esență, cu privire la problema dacă articolul 14 din Regulamentul nr. 1432/2003 se aplică numai persoanelor fizice sau juridice producătoare de fructe și legume, care, asociate, constituie o OP, cum este OP SAT Royal, sau, în cazul în care membrii sunt persoane juridice, se aplică și persoanelor fizice sau juridice care controlează capitalul social al acestora.

39 În primul rând, trebuie amintite dispozițiile relevante pentru a examina cel de al doilea motiv.

40 Articolul 11 alineatul (1) litera (d) punctul 3 din Regulamentul nr. 2200/96 prevede:

„În sensul prezentului regulament, «[OP]» reprezintă orice persoană juridică:

[…]

(d) prin al cărei act constitutiv se prevăd următoarele:

[…]

3. norme care să permită producătorilor-membri să verifice în mod democratic organizația lor și deciziile adoptate de aceasta;

[…]”

41 Conform considerentului (14) al Regulamentului nr. 1432/2003:

„Pentru a putea garanta că organizațiile de producători reprezintă cu adevărat un număr minim de producători, apare necesitatea ca statele membre să ia măsuri de evitare a posibilității ca o minoritate de membri care dețin, eventual, cea mai mare parte a volumului de producție al [OP] în cauză să domine abuziv gestionarea și funcționarea organizației.”

42 Articolul 4 din Regulamentul nr. 1432/2003, intitulat „Dimensiunea minimă a organizațiilor de producători”, prevede la alineatul (1):

„Numărul minim de producători prevăzut la articolul 11 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul […] nr. 2200/96 se stabilește la cinci producători pe categorie.”

43 Articolul 13 din Regulamentul nr. 1432/2003, intitulat „Membrii neproducători”, prevede:

„(1) Statele membre pot stabili dacă și în ce condiții poate fi acceptată ca membră a unei [OP] o persoană fizică sau juridică care nu este producătoare.

(2) Prin stabilirea condițiilor prevăzute la alineatul (1), statele membre iau măsuri astfel încât, în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (1) litera (a) și litera (d) punctul 3 din Regulamentul [nr. 2200/96]:

[…]

(b) statutele [OP] să cuprindă reglementările care asigură producătorilor asociați, în mod democratic, posibilitatea de control al organizației, precum și luarea liberă a deciziilor.

[…]”

44 Conform dispozițiilor articolului 14 din Regulamentul nr. 1432/2003, intitulat „Controlul democratic al organizațiilor de producători”:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare în vederea evitării oricărui abuz de putere sau de influență al unuia sau mai multor producători privind gestionarea și funcționarea [OP].

(2) Niciun membru al unei [OP] nu trebuie să dispună de peste 20 % din drepturile de vot. Cu toate acestea, statul membru poate crește acest procentaj până la un maxim de 49 %, proporțional cu participarea membrului la valoarea producției comercializate de [OP].”

45 În al doilea rând, trebuie examinate în raport cu aceste texte argumentele prezentate de Regatul Spaniei în susținerea celui de al doilea motiv, care se împarte în două aspecte.

46 Referitor la primul aspect, invocat cu titlu principal, Regatul Spaniei reproșează Comisiei că a considerat că aceeași persoană fizică – care nu era producător – exercita o poziție de control în patru dintre cele nouă persoane juridice membre ale OP SAT Royal, și acesta în măsura în care această persoană fizică deținea 76 % din capitalul uneia dintre aceste patru persoane juridice și aproape 100 % din capitalul celorlalte trei, și, prin urmare, că nu a respectat dispozițiile citate anterior ale articolelor 13 și 14 din Regulamentul nr. 1432/2003. Astfel, potrivit Regatului Spaniei, adevăratele

membre ale acestei OP erau numai aceste nouă persoane juridice, și anume societăți comerciale, și fiecare dintre acestea deținea, în conformitate cu dispozițiile citate anterior, mai puțin de 20 % din drepturile de vot.

47 În această privință, trebuie subliniat că din dispozițiile Regulamentelor nr. 2200/96 și nr. 1432/2003 amintite la punctele 40-43 de mai sus rezultă clar că reglementarea Uniunii privind OP-urile are ca obiectiv garantarea funcționării lor democratice, și aceasta prin prisma a două principii.

48 Pe de o parte, potrivit dispozițiilor articolului 11 alineatul (1) litera (d) punctul 3 din Regulamentul nr. 2200/96, membrii producători ai OP trebuie să dețină controlul asupra organizației lor și asupra deciziilor adoptate de aceasta. În plus, acest principiu este confirmat expres de dispozițiile specifice ale articolului 13 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1432/2003.

49 Pe de altă parte, din articolul 4 și din articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1432/2003 rezultă că o OP trebuie să aibă ca membri cel puțin cinci producători și că niciunul dintre acești membri nu poate, în principiu, să dispună de mai mult de 20 % din drepturile de vot. Aceste dispoziții răspund preocupării descrise în considerentul (14) al Regulamentului nr. 1432/2003, astfel cum este citat la punctul 41 de mai sus. În plus, este cert că dispozițiile menționate se aplică nu numai membrilor persoane fizice, ci și membrilor persoane juridice ai OP și că, în speță, fiecare dintre membrii respectivi dispune de un vot în cadrul OP SAT Royal.

50 Or, cu ocazia controlului exercitat de statele membre asupra funcționării democratice a unei OP, nu se poate face abstracție de identitatea persoanelor fizice sau juridice care dețin capitalul membrilor OP. Astfel, în lipsa unei asemenea verificări, aceeași persoană fizică sau juridică, ce deține marea majoritate sau chiar totalitatea capitalului mai multor membri ai unei OP, astfel încât exercită asupra acestora din urmă o putere de control, în special asupra procesului lor decizional, ar putea fi disimulată în spatele respectivilor membri.

51 În asemenea împrejurări, există riscul ca al doilea principiu, descris la punctul 49 de mai sus, să fie eludat, în măsura în care numărul aparent al membrilor OP nu ar reprezenta numărul membrilor OP cu adevărat independenți.

52 Această considerație nu poate fi pusă sub semnul întrebării de motivul că persoana fizică vizată în speță nu este producător. Dimpotrivă, trebuie subliniat că, în împrejurările din prezenta cauză, membrii OP SAT Royal sunt producători. Prin urmare, se impune constatarea că faptul că persoana fizică în cauză – care nu este producător – deține marea majoritate sau chiar totalitatea capitalului mai multor membri producători în cadrul OP SAT Royal determină o încălcare a două principii puse în aplicare prin legislația Uniunii în scopul garantării funcționării democratice a unei OP și descrise la punctele 48 și 49 de mai sus. Astfel, într-o asemenea împrejurare, nu numai că, cu încălcarea celui de al doilea principiu, enunțat la punctul 49 de mai sus, numărul aparent al membrilor OP nu reprezintă numărul membrilor OP cu adevărat independenți, ci și, în plus, cu încălcarea primului principiu, enunțat la punctul 48 de mai sus, anumiți membri producători fiind controlați de o persoană care nu este producător, puterea de control asupra OP și asupra luării deciziilor nu este exercitată, în realitate, numai de către membrii producători.

53 Din considerațiile de mai sus rezultă că, contrar a ceea ce susține Regatul Spaniei, în mod întemeiat Comisia a considerat că, pentru a garanta funcționarea democratică a OP, trebuie să se țină seama de identitatea persoanelor fizice sau juridice care controlează membrii OP.

54 Prin urmare, primul aspect al celui de al doilea motiv trebuie înlăturat ca nefondat.

55 Referitor la al doilea aspect al celui de al doilea motiv, invocat cu titlu subsidiar, Regatul Spaniei susține că Comisia a săvârșit o eroare de apreciere în ceea ce privește procentajul de voturi deținute indirect de aceeași persoană fizică în cadrul OP SAT Royal. Așadar, Comisia ar fi considerat în mod eronat că, în

speță, respectiva persoană controla patru dintre cei nouă membri ai acestei OP. Or, Regatul Spaniei susține că această persoană fizică – care nu era producător – nu controla decât trei dintre acești nouă membri ai OP. Prin urmare, Regatul Spaniei afirmă că procentajul de voturi deținute indirect de aceeași persoană fizică în cadrul OP SAT Royal nu atingea 44,44 %, ci atingea 33 %. Or, acest din urmă procentaj ar respecta plafonul drepturilor de vot așa cum acesta este majorat de Regatul Spaniei în temeiul dispozițiilor articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1432/2003.

56 În această privință, este suficient să se amintească faptul că, pe de o parte, chiar dacă s-ar presupune că, după cum susține Regatul Spaniei, persoana fizică în cauză nu controla decât trei dintre cei nouă membri ai OP, din documentele anexate memoriului în apărare rezultă că partea de producție comercializată de aceste trei persoane juridice, raportată la valoarea producției comercializate de OP, se ridica la 11,8 % și că, pe de altă parte, această cifră nu a fost contestată de Regatul Spaniei.

57 Or, conform dispozițiilor articolului 14 alineatul (2) a doua teză din Regulamentul nr. 1432/2003, majorarea de către statul membru a procentajului maximal de 20 % din drepturile de vot deținute de un singur membru trebuie să fie proporțională cu participarea membrului respectiv la valoarea producției comercializate de OP.

58 Pe cale de consecință, astfel cum a susținut Comisia, în ipoteza în care persoana fizică vizată în speță nu ar controla decât trei dintre cei nouă membri ai OP SAT Royal, aceștia dispunând fiecare de un vot în cadrul OP, respectiva persoană fizică ar deține 33 % din drepturile de vot, nivel, desigur, în conformitate cu plafonul fixat de Regatul Spaniei, dar semnificativ superior părții din valoarea producției deținute de cele trei persoane juridice asupra cărora își exercită controlul în cadrul OP.

59 În asemenea împrejurări, Regatul Spaniei ar fi obligat, în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1432/2003 și în scopul garantării funcționării democratice a OP SAT Royal, să ia măsurile necesare pentru a evita ca respectiva persoană fizică să controleze mai mult de 20 % din drepturile de vot în cadrul OP.

60 Din considerațiile de mai sus rezultă că al doilea aspect al celui de al doilea motiv este inoperant și că al doilea motiv trebuie înlăturat în întregime.

61 În concluzie, acțiunea trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

62 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Regatul Spaniei a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 6 martie 2012.

Semnături